سوہنے نبی دیاں سوہنیاں نعتاں

طٰہٰ تے یٰسین

علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ

چشتی کتب خانہ

+92300 6674752-+92300 7681230

Email:chishtikutabkhana@gmail.com

عشقِ رسول میں ڈُوبی ہوئی کیف آور

پنجابی نعتوں کا حسین مجموعہ

طٰہٰ تے یٰسین

بانیٔ شہرِ نعت، نائبِ حسان

حضرت علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ

چشتی کتب خانہ

ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

Email.Chishtikutabkhana@gmail.com

نام کتاب	طٰہٰ تے یٰسین
موضوع	اُردو نعتیہ کلام
تصنیف لطیف	علامہ صائم چشتی
بار اول	مارچ 2004
تعداد	ایک ہزار
طابع	محمد شفیق مجاہد
کمپوزنگ	چشتی کمپوزرز

پیشکش

صائم چشتی نعت ریسرچ سینٹر

رحمت ٹاؤن غلام محمد آباد نزد ملت کالج فیصل آباد

email.chishtikutabkhana@gmail.com

اِنتساب

حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے یاراں

دے ناں

صائم چشتی

نذرِ عقیدت

حضور ﷺ دے گھر والیاں دی خدمت وچ

صائم چشتی

دُرود پڑھیا کر

بُلاونا یار جے ویہڑے دُرود پڑھیا کر
مُکاؤنے نِت دے جے جھیہڑے دُرود پڑھیا کر

خدا دی سُنّت اے پڑھنا دُرود سوہنے تے
خدا دے ہونا جے نیڑے دُرود پڑھیا کر

کھلو گئے نے جے کم کار تیرے دُنیا دے
رِڑھن گے آپ ای ریڑھے دُرود پڑھیا کر

دُرود و نعت دی محفل سجی رہوے جتھے
سدا اوہ وَسدے نے کھیڑے دُرود پڑھیا کر

ڈُرودِ پاک دے پڑھیاں سلامتی مِل دی
جے دشمن آن کے چھیڑے ڈُرود پڑھیا کر

رسولِ پاک دی رحمت اُنہاں تے وَرھدی اے
درود پڑھدے نے جیہڑے ڈُرود پڑھیا کر

درود پڑھنے تھیں صائمؔ ثبات ملدا اے
جے لگدے رہندے اُکھیڑے ڈُرود پڑھیا کر

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم آئے

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم آئے بہار آئی بہاراں تے
مہک اُٹھے نے پھل سارے دے سارے شاخساراں تے

خوشی دے نال ڈاچی رقص کر دی سی حلیمہ دی
جدوں سرکارِ دوعالم نے ہتھ رکھیا مہاراں تے

بنے فردوس صدقے مُصطفیٰ دے ریت دے ٹِبے
تے جنت سی اُتر آئی عَرب دے ریگزاراں تے

مِرے آقا نے آ کے کال کٹ دِتّے زمانے دے
رِدا رحمت دی دِتّی مصطفیٰ نے دِلفگاراں تے

سی لنگھدی جاوندی جتھوں سواری میرے آقا دی
فرشتے کر رَئے سجدے سی اوہناں رہگزاراں تے

مِرے محبوب دے میلاد دی صآئم خوشی اَندر
خدا نے فضل اَج فرماوَناں ایں بیقراراں تے

کسے تائیں دولت تے زر مِل گیا
کِسے تائیں حسنِ نظر مِل گیا
مگر صآئم اوہو ای چنگا رہیا
جنہوں کملی والے دا در مل گیا

ربیع الاوّل دی باراں

ربیع الاوّل دی باراں ایں تاریخ اج
منگتیو دِل دا ہر مدّعا منگ لوؤ
قافلہ بن کے طیبہ دے وَل چلّیئے
ایہہ وی رَل کے عزیزو دُعا منگ لوؤ

اَج نئیں سنگن دا بلکہ ہے منگن دا دِن
نال خوشیاں دے دامن نوں رنگن دا دِن
کملی والے توں راہِ خدا منگ لوؤ
رب دے کولوں درِ مصطفیٰ منگ لوؤ

شالہ کوئی وی ایتھے ناں سختی سہوے
مرض کوئی مریضاں نوں اَج ناں رہوے
کملی والے دے کولوں دوا منگ لوؤ
ربِّ عالم دے کولوں شفا منگ لوؤ

اَج اے سوہنے محمد دے آوَن دا دِن
اَج اے خوشیاں تے خوشیاں مناوَن دا دِن
جو وی لیناں اے اللہ دے دربار چوں
کملی والے توں ہو کے فِدا منگ لوؤ

واسطہ پا کے سوہنے دے ہر یار دا
واسطہ پا کے سب آلِ اَطہار دا
پہنچ جاوے مدینے جو اِک پل دے وچ
ایسی درداں چ ڈُبی صدا منگ لوؤ

منگ لوؤ صدقے اَج شاہِ لولاک دے
منگ لوؤ صدقے اَج آمنہ پاک دے
رب توں صآئم قبر دے ہنیرے دیوچہ
کملی والے دے رُخ دی ضیاء منگ لوؤ

سوہنا سوہنا پیر دا دِن ایں

سوہنا سوہنا پیر دا دِن ایں
ہسدا ہسدا پیر دا دِن ایں

اج نبیاں دا پیر سی آیا
ڈُھپیا ڈُھپیا پیر دا دِن ایں

ٹھنڈ دِلاں نُوں پیندی جاوے
ٹھنڈا ٹھنڈا پیر دا دِن ایں

اِس دن وِچ محبوب سی آیا
سب توں چنگا پیر دا دِن ایں

جو منگو گے مل جاوے گا
فیض خزانہ پیر دا دِن ایں

کیوں نئیں خَیر خدا توں منگ دا
اَج تے بھَلیا پیر دا دِن ایں

صؔائم اپنی موت دا دِن وِی
رب توں منگیا پیر دا دِن ایں

مدنی سب نبیاں دا پیر

مدنی سب نبیاں دا پیر مدنی سب نبیاں دا پیر
مدنی آقا دے ہتھاں وِچ دوجگ دی تقدیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

وجہہٗ اللہ مُکھ پاک نبی دا سورج نوں شرماوے
پاک نبی دے ہتھ نوں اللہ اپنا ہتھ فرماوے
گل اوہدی نوں اپنی گل اے کہندا ربّ قدیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

روز میثاق دے پاک خدا نے رُوحاں نوں بُلوایا
نبی بنانا سی جنہاں نوں اوہناں نوں فرمایا
بنناں نبی ، تے یار مِرے دی ، کرنی جے توقیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

اقصیٰ وِچ جد قدم مبارک پاک نبی نے دَھریا
سارے نبیاں کُلّ رسولاں مُجرا اوہدا بھریا
ہر اِک نبی سی ہو گیا اوہدیاں زلفاں وِچ اسیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

جو جو سی نبیاں نوں دِتا سی اللہ نے سرمایا
کٹھا کر کے سارا اپنے یار دی جھولی پایا
بلکہ اِس توں وَدھ سی دِتی جنت دی جاگیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

صآئم پاک نبی دا بوہا کُھلّا رہوے ہمیش
لیندے اوتھوں رِزق نے آ کے پنچھی تے درویش
اوتھے سب دی جھولی بھر دی ، بھر دی بے تاخیر
مدنی سب نبیاں دا پیر
مدنی سب نبیاں دا پیر

رحمتاں بلہار ہوگیّاں

مِرے محبوب آئے رحمتاں بلہار ہوگیّاں
غماں دے بحر چوں اَج بیڑیاں سَب پار ہوگیّاں

جتھے اِجڑ چراندا سی مِرا آقا حلیماں دے
اوہ جنگلی بیریاں اوہ جھاڑیاں گلزار ہو گیّاں

اوہ تھاواں جتھے تپدی ریت سی تے سڑ دے پتھر سی
مِرے آقا دی برکت نال جنت زار ہو گیّاں

جے تھاں تلوار دی شاخاں مِرے آقا نے دے چھڈ یاں
اوہ شاخاں چمکیاں تے صورتِ تلوار ہوگیّاں

ہنیرے وچ پھڑا دِتیاں جے چھڑیاں میرے آقا نے
اوہ بنیاں مشعلاں تے مطلعِ انوار ہو گیّاں

جہناں چیزاں نوں ہتھ لگے مِرے محبوب سوہنے دے
اوہ بن گیّاں تبرّک لائقِ دیدار ہو گیّاں

جو ڈَر کے آپ توں صآئم گھراں نوں چھڈ کے چلیاں سی
اوہ مایاں آپ توں قربان ویہندے سار ہو گیّاں

محمد ﷺ رسولِ خدا آگئے نے

محمد رسولِ خدا آگئے نے
رسولاں دے دِل دی دُعا آگئے نے

سِتارے فلک اُتّوں جھک جھک زمیں وَلّ
نبی اُتوں ہووَن فِدا آگئے نے

صدا دِتی ملکاں نے تڑکے دے ویلے
مبارک نبی مصطفٰی آگئے نے

سی جبریل نے آکے اعلان کیتا
زمانے دے حاجت روا آگئے نے

بھری آمنہ دی سی جھولی خدا نے
ملک کر دے اوہدی ثناء آگئے نے

جِہناں بدلے دُنیا سی رب نے بنائی
اوہ دُنیا تے خیرالوریٰ آگئے نے

حلیماں دی کلّی نوں رب بھاگ لائے
جِہدے گھر شہِ دَوسرا آگئے نے

کوئی رہنی مشکل نہیں صآئم کسے دی
جہاناں دے مشکل کُشا آگئے نے

میلاد ہے اَج

میلاد ہے اج سرکاراں دا
سب درداں مارے ہس پیئے نے
اَج دائی پاک حلیمہ دے
اُجڑے ہوئے ڈھارے وس پیئے نے

لکھ وار مبارک سب آکھو
اج آمنہ پاک منزہ نوں
اَج بدّل رب دی رحمت دے
آ جِھدے دوارے وَس پیئے نے

گھر آمنہ پاک دا سجیا اے
جہدے ناں دا نقارا وَجیّا اے
اَنوار خدا دے جس اُتّے
سارے دے سارے وس پیٔے نے

اج آگیا نُور مِن اللہ اے
ہر پاسے نُور تجلیّٰ اے
اِنج لگدا نُور دے بدلاّں چوں
اَنوار دے تارے وَس پیٔے نے

اَج آگیا حامی ماڑیاں دا
اَج آگیا شاہ سلطاناں دا
سب کلیاں جھگیاں وس پیّاں
سب محل منارے وس پیٔے نے

جو یار دی بزم سجاندے نے
اِک مِک سارے ہوجاندے نے
محبوب دی برکت تھیں صآئم
سب ہولے بھارے وس پئے نے

احسن تقویم حضور نیں

احمد بے میم حضور نیں
احسن تقویم حضور نیں

اللہ دِیاں سبھّے نعمتاں
کر دے تقسیم حضور نیں

جس نور دا تھاں تھاں چانناں
اوہ نور قدیم حضور نیں

سب نبی نے چاکر جیں دے
اوہ نبی عظیم حضور نیں

کوثر تے گُلّ بہشت دے
لاشبہ قسیم حضور نیں

ہے عین عرب مکھ ربّ دا
رب دی تفہیم حضور نیں

صآئم سب آلِ پاک دی
وجہہِ تکریم حضور نیں

مدینے توں جدا ہندے نے

اکھاں دی قَید چوں جد اشک رِہا ہُندے نے
اوہو اَوقات ہی اَوقات دُعا ہندے نے

عمر ساری چ اَدا کیتے جو سجدے ہووَن
اِکّے ای نظرِ کرم نال ادا ہندے نے

دِل تڑفدے نے تے اکھاں چوں برسدے اَتھرو
جد خُدا وَالے مدینے توں جدا ہندے نے

کیف اوہناں توں عطا ہندا دِلاں نوں ہَر دم
درد جو جو وی مدینے چوں عطا ہندے نے

زندگی دائمی اوہناں نوں مِلے سوہنے توں
اوہدیاں قدماں دے وِچ جیہڑے رضا ہندے نے

بخش اوہناں نوں وی دیندی اے نبی دی رحمت
بندے جو لائقِ تعزیر و سزا ہندے نے

جَد ہوا ٹھنڈی مدینے دی اے لگدی صآئم
جرم اِک لمحے چہ مجرم دے ہوا ہُندے نے

تاجدارِ مدینہ دی گلّ اے

مِرے سوہنے آقا تے مولا دی گل اے
جو گل اوہدی اے اوہدے اللہ دی گل اے

حقیقت دے وِچ گل اے اوہدے کرم دی
جدوں ہندی داتا تے خواجہ دی گلّ اے

حدیثِ نبی سُن اَدب نال بہہ کے
ایہہ گلّ تاجدارِ مدینہ دی گلّ اے

نظر پوہنچ جاندی اے آپے مدینے
جدوں ہندی رحمت دے دریا دی گلّ اے

امامت جِتھے سوہنے نبیاں دی کیتی
دِلاں تائیں موہ لیندی اقصیٰ دی گلّ اے

کوئی منگ دا دولت کوئی منگدا طیبہ
نظر دی تے دِل دی تمنا دی گلّ اے

سُنی نہیں کِسے دی سُنی جیویں صآئم
خدا پاک نے میرے آقا دی گلّ اے

مدینے دے وِچ

چین اکھیاں نوں مِلدا مدینے دے وِچ
کملی والا اے سوہنا مدینے دے وِچ

جہڑا آساں دی کھیتی اے کردا ہری
اوہدا گنبد اے ساوا مدینے دے وِچ

مَینوں اَیویں دواواں نہ دیندے رہوؤ
مینوں آرام آؤناں مدینے دے وِچ

تک کے لگدا کھجوراں نوں اِنج جِس طراں
کیتا حوراں اُتارا مدینے دے وِچ

ہندی واجب شفاعت نبی پاک دی
ٹِکٹ جنت دا مِل دا مدینے دے وِچ

عمر گذری اے تاہنگاں دے اندر مِری
سد لئو ہُن تے آقا مدینے دے وِچ

چل دا شاہِ مدینہ دا لنگر سدا
کوئی وی رہندا نئیں بُھکھا مدینے دے وِچ

دھپ دی جاندی سیاہی گناہواں دی اے
مینہہ کرم دا اے وس دا مدینے دے وِچ

ایس محفل چ اکھ اے جہدی رو رہی
اوہنوں سوہنے نے سدنا مدینے دے وِچ

دِل دے وِچ نقشہ بنھ لے مَدینے دا اَج
بیلیا جے توں جانا مدینے دے وِچ

جِسم بے جان اتھے ہے پھر دا پیا
دل ہے صآئم دا رہندا مدینے دے وِچ

جنّت دی تصویر مدینہ

جنّت دی تصویر مدینہ
دو جگ دی توقیر مدینہ

مِثل مِثال ناں کوئی اوہدی
اپنی آپ نظیر مدینہ

ہر بستی دے مَن دا راجہ
ہر اِک شہر دا پیر مدینہ

ذرّے اوتھے بن دے تارے
اِنج بدلے تقدیر مدینہ

غم توں دوے رہائی اوہنوں
کر لے جہنوں اَسیر مدینہ

دِلاں دی کالکھ دُور اے کردا
روشن کرے ضمیر مدینہ

دامن ہیٹھ لکائی صآئم
لکھاں رہوے فقیر مدینہ

دُرُوداں دے گجرے

دُروداں دے گجرے
پروندا ہاں فجرے

سَدا پھُل نبی نوں
پچوندا ہاں سجرے

مِرے شہ دے اگّے
سِتارے نے کجرے

نبی پاک تک نے
رسولاں دے شجرے

مدینے نوں ٹوراں
خیالاں دے بجرے

دُعاوَاں دا صآئم
نویں نعت اَجر اے

چلّئے مدینے وَلّ ے

گجرے دروداں تے سلاماں دے بناوندے
چلّئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

چھڈ دیئے قال تے مقال رہیئے حال وچ
ڈُبّے ہوئے چلئیے مدینے دے خیال وِچ
دِل نال دُکھڑے حضور نوں سُناوندے
چلّئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

چھڈ کے خیال گھر بار تے جہان دا
اِکّو چیتا رکھئے حضور کول جان دا
گھر بار بھل سارے طیبہ وِچ جاوندے
چلّئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

آساں کدی اوہناں دیاں رہن نال ادھوریاں
جہناں تائیں طیبہ وِچّوں اَون منظوریاں
طیبہ وِچّوں منگیاں مُراداں لوک پاوندے
چلّیئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

رحمتاں دی طیبہ چ بہار لگی رہندی اے
منگتیاں فقیراں دی قطار لگی رہندی اے
ربّ دے حبیب سینے ساریاں نوں لاوندے
چلّیئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

دیندا اے مدینے ول نعمتاں نِرالیاں
ٹھاری جان سینیاں نوں روضے دیاں جالیاں
صائم اوہ نظارے جاندے اکھاں چ سماوندے
چلّیئے مدینے وَلّے روندے تے رُلاوندے

مدینے دی گل کر

جے کرنی ایں توں تے تے قرینے دی گل کر
محمد دے سوہنے مدینے دی گل کر

جے اللہ توں رحمت دے لینے خزانے
مدینے دے نوری خزینے دی گلّ کر

جے لگناں ایں بنّے تے آلِ نبی دے
مقدّس تے نُوحی سفینے دی گل کر

توں بدلے فناء دے جے لینی بقاء اے
مدینے چ مرنے تے جینے دی گلّ کر

جے مشکوٰۃ دے ٹھیک اَوندے نہیں معنے
مِرے کملی والے دے سینے دی گلّ کر

جے لینی اے دُنیا چ جنت دی خوشبو
مِرے مصطفیٰ دے پسینے دی گلّ کر

جے دُکھڑے مِٹانے نے دنیا دے صآئم
توں روضے دے گنبد نگینے دی گلّ کر

طیبہ گیّاں

سبھّے سیّاں
طیبہ گیّاں

درداں ماری
روندی رئی آں

مینوں لُٹیا
آقا کیّاں

راہ تیرے وِچ
ڈِگی پئی آں

توں سوہنا میں
کِلکھاں جھیئیاں

مُکیاں آساں
ڈُبیاں وہیاں

غم دیاں صآئمؔ
سَٹّاں سہیاں

اک دن سوہنا آجاوے گا

کر دا رہو سوہنے دیاں باتاں اک دن سوہنا آجاوے گا
پڑھدا رہو ہر ویلے نعتاں اِک دن سوہنا آجاوے گا

پُھل درود سلام دے گجرے ہنجواں تے نعتاں دی ڈالی
کٹھیاں کر لے ایہہ سوغاتاں اِک دن سوہناں آجاوے گا

سورت فجر دی فجرے اُٹھ کے کر یا کر ہر روز تلاوت
مک جاون گیاں کالیاں راتاں اِک دن سوہنا آجاوے گا

اوہدے نام دے دیوے بال کے بہہ جاویں تے ونڈ دا جاویں
اوہدے نام دِیاں خیراتاں ، اِک دن سوہنا آجاوے گا

خون جگر دا لے کے دِل تے روضے دی تصویر بنالے
ٹھپ دے کاغذ قلم دواتاں اِک دن سوہنا آجاوے گا

دل دے داغ غبار جِگر دا ہنجواں باجھ ناں دُھپ سکدا اے
کر یا کر حالی برساتاں اِک دن سوہنا آجاوے گا

روضے وِچّ خیال جما کے کر کے موہنہ مدینے وَلّے
صآئم پڑھدا رہو صلوٰتاں اِک دن سوہنا آجاوے گا

مصطفیٰ وی

مجتبیٰ وی
مصطفیٰ وی

دلبری وی
دلربا وی

ماڑیاں دا
آسرا وی

والقمر تے
والضحیٰ وی

ہر کسے دی
ابتداء وِی

ساریاں دی

انتہا وی

صآئم اللہ

دا پتہ وِی

سرکارِ مدینہ دا قدم ہُندا اے

اوتھے سَر عاشِق سرکار دا خم ہُندا اے
جِتھے سرکارِ مدینہ دا قدم ہُندا اے

خون ڈھلدا جو شہیداں دا اے دھرتی اُتّے
ایہہ تے افسانہ محبت دا رقم ہُندا اے

جو فِدا ہندا اے سرکار دے قدماں اُتّوں
اوس دا نام سِر لوح و قلم ہُندا اے

سارے عالم چ اُہدی مثل نہیں مِلدی کدھرے
جِناں آقا دے مدینے چ کرم ہُندا اے

درد مہجورِ مدینہ دا مدینے جا کے
ہور وڈّھ جاندا اے دو گھڑیاں جے کم ہُندا اے

ساہ کِویں اُچّا لیا جاوے مدینے اَندر
جان وِچ جان تے ناں دم چ ہی دَم ہُندا اے

کِس طراں آوے خوشی طیبہ چ جا کے صآئم
ہر گھڑی جَد کہ وِچھڑ جان دا غم ہُندا اے

شہِ خوباں

کرم کرناں
شہِ خوباں

دِکھا طیبہ
دیاں گلیاں

مرے غم دا
بنیں درماں

مدینے دا
کریں ساماں

کدی بولے
مِرا ناواں

تِرے در تے

شہا آوِاں

ہے صآئم تے

تِرا اِحساں

ڈُبّن توں بچا دے یارسول اللہ

مری کشتی نوں ڈُبّن توں بچادے یارسول اللہ
طفیلِ غوثِ اعظم پار لادے یارسول اللہ

ترِے سوہنے مدینے دی سدا جو خیر منگدے نے
مدینہ پاک اوہناں نوں وِکھا دے یارسول اللہ

مسلسل وِگڑ دی جاندی مِری تقدیر متھے دی
خدا دے واسطے ایہنوں بنادے یارسول اللہ

میں بُھلا ہاں تے بھل دا جا رہیاں ہر موڑ دے اُتوں
مدینے پاک دے رَستے تے پادے یارسول اللہ

مَیں تیرے نام دا ہوکا ناں کیوں تھاں تھاں تے جادیندا
سدا ٹکڑے ترِے دَر دے نے کھادے یارسول اللہ

دِنوں دِن جاوندی وَدھ دی اے حیرانی پریشانی
پریشانی دے ویلے ہن مُکادے یارسول اللہ

سگِ دربارِ طیبہ دی لگا کے مہر صآئمؔ نے
اَزل توں ہین گل پائے قلادے یارسول اللہ

مِلو وِچ خواب دے

کرم کر بے ہنر تے بے نوا تے یارسول اللہ
مِلو وِچ خواب دے راتے براتے یارسول اللہ

زمانہ تولیا تے جاچیا تے پرکھیا سارا
رہواں اِس نال ہُن کیہڑے میں ناتے یارسول اللہ

مِرے حالات کہندے نے کہ چِیکاں مار کے رووواں
مگر راضی ہاں مَیں تیری رضا تے یارسول اللہ

گئے لگدے نویں زخماں دے اُتے زخم نیں اپنے
نئیں جاندے داغ وی ہُن تے پچھاتییارسول اللہ

مِرے سب زخم اِک پل وِچ ہوا ہو جانے سی سارے
نئیں چلدا زور طیبہ دی ہوا تے یارسول اللہ

بڑے چِر دی تمنّا لَے کے بیٹھا ہاں مَیں دِل اندر
ایہہ سِر رکھاں تِرے قدماں دی جاتے یارسول اللہ

سوا تیرے بچا سکدا ناں کوئی ہور صآئم نوں
ایہہ سارے ڈوب بیٹھا وہیاں کھاتے یارسول اللہ

درداں دی دوا مِلدی اے

سارے دُکھاں دی تے درداں دی دوا مِلدی اے
میرے محبوب دے دَر اُتوں شفا مِلدی اے

یاد خالق دی مِلے یادِ محمد وِچّوں
یادِ سرکار چوں ای یادِ خدا ملدی اے

آ نئیں سکدے کدی کول ہنیرے اُس دے
جس نوں محبوب دے روضے دی ضیاء مِلدی اے

جہڑی مخصوص اے جنت دی فضا تک کیتی
ٹھنڈی اُس نالوں مدینے چ ہوا ملدی اے

کوئی دیوے تے صدا بھاویں نہ دیوے اوتھے
اوہدی رحمت تے گداواں نوں سدا ملدی اے

اوہنوں مل جاندی یقینا اے رضا اللہ دی
جہنوں محبوب محمد دی رضا ملدی اے

اَج وی اَوندی اے مہک زلف نبی دی صآئم
اَج وی انوار دی طیبہ توں گھٹا مِلدی اے

میرے آقا کملی والڑیا

میرے آقا کملی والڑیا اَج کرم دا مینہ برسا جانا
تِرے پاک میلاد دا واسطہ ای مِری اجڑی جھوک وسا جانا

تُساں ونڈیا پیار یتیماں نوں گل لایا اَساں اشیماں نوں
تساں تاریا جویں حلیماں نوں انج سانوں پار لگا جانا

تینوں واسطہ آمنہ مائی دا جہڑی مان ہے کُلّ خدائی دا
پا قدم مبارک دو گھڑیاں میرے گھر وچ چانن لاجانا

رکھ لاج لویں اج لجپالا میرے ورہدے ہویاں ہنجواں دی
تری بزم سجا کے بہہ گئے آں ساڈے ول اج جھاتی پاجانا

اَج روشن ہوگئیاں گلیاں نے ہنجواں وِچ خوشیاں رَلیاں نے
اِنج لگدا محفل وِچ صآئم محبوب مِرے نے آجانا

میں صدقے نام محمد دے

میں صدقے نام محمد دے جس نام نوں لگدیاں دو میماں
اللہ دی رحمت خاص دیاں دو ندیاں وگدیاں دو میماں

اِک میم مکے وِچ آگئی اے اِک میم مدینے وِچ آئی
مومن لئی محشر دے دِن وچ ضامن نے اگ دیاں دو میماں

اِک آمنہ اِک حلیمہ وِچ اِک اَمن تے اِک ایمان اَندر
مرشد دو جگ دیاں دو میماں مالکِ دو جگ دیاں دو میماں

اِک میم زمیناں وِچ آئی اِک آگئی میم اَسماناں وِچ
بن شمع منیر محبت دی دو جگ وچ جگدیاں دو میماں

ح ، دال دی حد دی چوٹی وی وچکار وی میماں دو صآئم
جو حق دی مُندری وچ چمکے ، چمکاں اس نگ دیاں دو میماں

کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

سانوں دسو ڈر کاہدا طوفاناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

محفل پاک نبی دی سدا سجاواں گے
نعرے سدا رِسالت والے لاواں گے
سدا کراں گے ذِکر نبی دیاں شاناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

آمنہ دی جد گود چہ سوہنا آیا سی
جد دھرتی تے قدم مبارک لایا سی
ہوگیا نیواں سِر سارے اَسماناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

واہ حلیمہ تیری شان نرالی اے
ڈھاری تیری کِنی بھاگاں والی اے
جس وِچ بیٹھا مالک کُل مکاناں دا
کملی والا مالک ساڈیاں جاناں دا

چنگے رب نے اپنے ذُمے لائے نے
ساڈے ورگے نبی نے جھولی پائے نے
ڈر ہُن کاہدا حشر دیاں میداناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

کیویں کہواں مَیں پاک نبی دا بَردا ہاں
نسبت کردیاں نال اوہدے میں ڈر دا ہاں
میں منگتا اوہ شاہ سارے سُلطاناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

صآئم غاراں دے وِچ سوہنا روندا سی
ہنجواں دے نال عیب اَساڈے دھوندا سی
مُل کی پایا اَساں اوہدے اِحساناں دا
کملی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

بُھل گیّاں نے

بُھل گیّاں نے گلّاں ہور جہان دیاں
تاہنگاں لگیاں رہن مدینے جان دیاں

مِل جاندا اے جو کُجھ دل وچ ہندا اے
خبراں رکھدا سوہنا ہر مہمان دیاں

خیر وی پَوندا نالے جنت دیندا اے
کی پچھدا ایں گلّاں اُس دے دَان دیاں

جے توں قُرب خدا دا سَجناں چاوہندا ایں
نعتاں پڑھدا رہو مدنی سلطان دیاں

دل وچ ہووے حُبّ مدینے والے دی
پہلیاں شرطاں ایہو نے ایمان دیاں

صائمؔ نوں وی شہر مدینے سَد مولا
سُن لے عرضاں بے بس بے سامان دیاں

سمندر نوں مدینہ آکھاں

شان و عظمت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں
کیف و راحت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

جس دیاں سِپاں دے وچ موتی کرم دے سارے
خیر و برکت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

جووی آجاوے پنہ اوس نوں مِلدی اوتھے
اُس شفاعت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

غم وی بن جاندے نے تسکین دا مُوجب اوتھے
دل دی فرحت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

ساری کونین سمائی اے اُہدی گود دے وِچ
اوس وُسعت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

دولت اوتھے ہے خدا پاک دی ساری صائمؔ
حق دی ثروت دے سمندر نوں مدینہ آکھاں

اِک دِن سوہنا آجاوے گا

بال کے رکھ یاداں دے دیوے اِک دن سوہنا آجاوے گا
اَکھ نوں کہہ اتھرو ناں پیوے اِک دن سوہنا آجاوے گا
جہدی زلف معنبر اندر جگ سارا اے ولیا صائمؔ
نین نے جس دِلبر دے کھیوے اِک دن سوہنا آجاوے گا

سنبھل دا جا

سنبھل دا جا
تے چل دا جا

فراق اندر
مچل دا جا

مدینے ول
نکل دا جا

شمع وانگوں
پگھل دا جا

مٹا کے غم
اَجل دا جا

پتہ لیندا
عمل دا جا

جے ڈھل سکیں
تے ڈھلدا جا

دِل صآئم
اُبل دا جا

کرم کر یا رسول اللہ

ہاں بے پر یارسول اللہ
کرم کر یارسول اللہ

مِرا کعبہ مِرا قبلہ
تِرا در یارسول اللہ

مطاہر طیب و طاہر
تِرا گھر یارسول اللہ

تِرے دَر تے رہوے شالہ
مِرا سر یارسول اللہ

رہویں سِرتے تے فر کاہدا
رہوے ڈر یارسول اللہ

مِری اُمید دا دامن

دیہو بھر یارسول اللہ

کرم صآئم تے ہے تیرا

برابر یارسول اللہ

آقا تے مولا جگ دا

آقا تے مولا جگ دا
مدنی ایں داتا جگ دا

جگ سارا صدقے اوس توں
اوہ نور ہے سارا جگ دا

تفسیر سِراج منیر دی
طیبہ وِچ دیوا جگ دا

ہو اوہدے اَگے جاپدا
رنگ مَیلا مَیلا جگ دا

سب اوہدے نال نے رونقاں
اس نال ہے میلہ جگ دا

نال اوہدے کاروبار اے
صآئمؔ ایہہ چل دا جگ دا

یا نبی جی

یا نبی جی
آ نبی جی

کشتی پار
لا نبی جی

جھولی خیر
پا نبی جی

لاوَن لوک
دا نبی جی

غم گیا اے
کھا نبی جی

گرم ہو گئی
وَا نبی جی

دید دا اے
چاء نبی جی

ڈِگ پیا ہاں
چا نبی جی

کون صآئمؔ
دا نبی جی

مدینے جاوندیا

کی پُچھدا ایں میرا حال ، مدینے جاوندیا
بس لے چل اپنے نال ، مدینے جاوندیا

جھولی تیری کملی والا نال کرم بھر دیوے
من میرا لویں سوال ، مدینے جاوندیا

دھو دھو پیر پیاں گا تیرے پیر پیر دے اُتے
ناں عرض مِری نوں ٹال ، مدینے جاوندیا

شہر مدینے والا تیریاں پوریاں کرے مراداں
نالے کٹ دیوے سب کال ، مدینے جاوندیا

جے تینوں مجبوری کوئی میرا اِک نذرانہ
چند اتھرو لے جا نال ، مدینے جاوندیا

ایہہ میرا نذرانہ اَدبوں کر دئیں پیش نبی نوں
ایہہ اتھرو لویں سنبھال ، مدینے جاوندیا

صآئم ورگے لکھاں جِس دے ویکھن نوں پئے ترسن
جا ویکھ اوہ پاک جمال ، مدینے جاوندیا

مدینے والے دے

مدینے والے دے در دے اُتّے دِلاں دی ایسی اے تار مِل دی
لڑی جو اَشکاں دی بن دی جاندی اوہ بَن کے رحمت دے ہار مِل دی

مدینے وَالے دے پاک دَر تے بُرے وی بَن دے نے چنگے جاندے
خزاواں جھولی چ پا کے جاؤ تے اوتھوں فصلِ بہار مِل دی

رسولِ رحمت دے در توں مِلدی رسولِ رحمت دی خاص رحمت
رسولِ پروردگار کولوں ہے راہِ پروردگار مِل دی

مدینے والے دے پاک روضے دے صَدقے طیبہ شریف اندر
گلی اے جنت نگاہ مِلدی ہوا اے فرحت نگار مِل دی

دِلاں چ بھر دی اے کیف تازہ ، نظر نظر نوں سرور دیوے
صَبا محُمد دے پاک روضے توں ہو کے جَد ہے نثار مِل دی

نظرا اے نینویں بھرے نے دامن اَکھاں چ اتھرو تے ہسدے متھے
سی حال ایسے دے وچ گداواں دی جو وی اوتھے قطار مِل دی

ناں اوڈا جاگیر دار کوئی نال اوڈا کوئی رئیس صآئم
مدینے اندر زمین جھنوں قبر لئی گِٹھاں اے چار مِل دی

خُدا دی تجلیؒ

خُدا دی تجلیؒ محمد دے دَر تے
ہے بَس اللہ محمد دے دَر تے

رسولاں تے مَلکاں تے نبیاں نے آ کے
وِچھایا مُصلّٰی محمد دے در تے

محبت ، صداقت شرافت دا مِلدا
ہے سودا سولّا محمد دے در تے

کوئی یار کیڈا وی ہووے کِسے دا
رَہوے کلّا کلّا محمد دے در تے

مَیں قُربان خیرات مِلدی اے اینی
بھَرے سَب دا پلّا محمد دے در تے

اوہ حدِّ اَدب نوں کدی نہیں اُلنگھدا
جو ہو جاندا جھلّا محمد دے در تے

کِتے وی نہیں ویکھی اوہ دیکھی جو صآئم
ہے شانِ معلّٰی محمد دے در تے

مدینہ یارسول اللہ

کرو میری وی ہُن پوری تمنّا یارسول اللہ
وکھا چھڈّو غریباں نوں وی روضہ یارسول اللہ

مِرا دِل چڑیا جاندا اے تے اکھاں اشک برساؤن
جدوں آجاوندا چیتے مدینہ یارسول اللہ

تِرے دربار نوں چھڈ کے کِویں منگاں کسے کولوں
ہاں جد کہ مَیں تِرا گولا تے بردا یارسول اللہ

سوا نیزے تے سورج دا اَساں نوں خوف کاہدا اے
لِواء الحَمد دا مِل جاوے سایا یارسول اللہ

خوشی دے نال نعرہ یارسول اللہ دا لاواں گا
قبر وچ ویکھاں گا جد تیرا جلوہ یارسول اللہ

برا ہاں سَب توں میں پہلوں شفاعت میری کردینا
شفاعت دا سجاؤ گے جاں سہرا یارسول اللہ

مدینے پاک آوَن دی اجازت دے دیہو ہُن تے
ہے صآئمؔ تے بڑھاپے دا زمانہ یارسول اللہ

سوہنا اے نقشہ ربّ دا

سوہنا اے نقشہ ربّ دا
رَبّ جگ دا بَندہ رَبّ دا

سب صُورت سیرت رَبّ دی
سَب چہرہ مُہرہ ربّ دا

ہر گلّ اے کردا رَبّ دی
دَس دا اے رَستہ رَبّ دا

بُت گراں دے وِچ کھلوکے
ناں لیندا اے سوہنا رَبّ دا

چھڈ جاندا پِچھے عَرش نُوں
جد مِلے سُنیہا رَبّ دا

اوہ ویکھے صورت نبی دی
جِس تکناں جَلوہ رَبّ دا

جمن بھوں اوہدے علی دی
صآئم ہے کعبہ ربّ دا

جلوے سجے رہن دے

میرے ہمدم ناں رووَن توں مینوں ہٹا
اَشک پلکاں دے میرے سجے رہن دے
کملی والے نبی دی اے یاد آرہی
اَگےّ نظراں دے جلوے سجے رہن دے

نُسخے اپنے طبیبا ایہہ رکھّ کول توں
ایتھے تھیلا دواواں دا ناں کھول تُوں
زخم دِلدے امانت نے محبوب دی
پُھل ایہہ زخماں دے سارے سجے رہن دے

اے نقیب اَج ناں محفل نوں چھیتی مُکا
نعت خوانی دا جاری توں رکھ سلسلہ
پھیرا شاہِ مدینہ نے اَج پاؤنا
حالی منظر تے رستے سجے رہن دے

چھل دروداں سلاماں دی اوندی رہوے
اکھّ وی اَتھرو چھما چھم وَرھوندی رہوے
دِل چ یاداں دے دیوے بلے رہن دے
لَب تے صآئم دے نغمے سجے رہن دے

رحمت کملی والے دی

جہاناں ساریاں اُتے ہے رحمت کملی والے دی
ہے ایسے واسطے ہر شے تے رفعت کملی والے دی

مرے اللہ دی جِتھوں تیک شاہی تے حکومت ہے
ہے اوتھوں تیک شاہی تے حکومت کملی والے دی

محبت مُصطفیٰ دی شرط ہے ایمان دی پہلی
ہمیشہ رَبّ توں منگیا کر محبت کملی والے دی

خدا نے اُمتّاں جِنّیاں وی گھلّیاں نے زمانے تے
ہے سب تو افضل و اعلیٰ ایہہ اُمت کملی والے دی

صحابی بَن گئے ایمان دی صورت چ جہناں نے
ہے کیتی اِک گھڑی پل وی زیارت کملی والے دی

سخی کیڈا وی ہووے جا کے رَل جاندا گداواں وِچ
جَدوں ویہندا اے دولت تے سخاوت کملی والے دی

ہے ایہو آرزو صآئم دی جِناں چِر وی زندہ ہاں
رہواں میں ہر گھڑی بس کر دا مدحت کملی والے دی

اللہ دیا جانیاں

اللہ دیا جانیاں
مائیں سلطانیاں

ساڈے گھر پھیرا پائی جا
بیڑا ساڈا بنّے لائی جا
اللہ دیا جانیاں ، کریں مہربانیاں

جھولی ساڈی بھری جاونا
دُکھ دور کری جاونا
اللہ دیا جانیاں ، عربیا لاثانیاں

ٹُٹے ہوئے لیکھ جوڑ دے

غماں دے طوفان موڑ دے

اللہ دیا جانیاں ، اکھیاں نمُانیاں

پکّ گئیاں راہواں ویہندیاں

تھک گئیاں راہواں ویہندیاں

اللہ دیا جانیاں ، تیریاں نِشانیاں

صآئم اَساں سانبھ رکھیّاں

سکیاں نہیں کدی اَکھیّاں

اللہ دیا جانیاں ، مانیں سُلطانیاں

فِدا ہاں یارسول اللہ

بُرا ہاں یارسول اللہ
تِرا ہاں یارسول اللہ

تِرے روضے دی جالی توں
فِدا ہاں یارسول اللہ

ہے دِل برباد کر دِتّا
گُناہاں یارسول اللہ

مِرے وَلّے وی ہوجاون
نگاہاں یارسول اللہ

تِرے دربار دا ازلی
گدا ہاں یارسول اللہ

کرم توں تے سراپا مَیں
خطا ہاں یارسول اللہ

ایہہ صآئمؔ تیریاں ویہندا
ہے را ہاں یارسول اللہ

مدینے والا

نور و رحمت دا خزینہ اے مدینے والا
سارے نبیاں چوں نگینہ اے مدینے والا

جَد وی طوفان دے وِچ کوئی پکارے اوہنوں
پار کر دیندا سفینہ اے مدینے والا

کنز اَسرارِ الٰہی اے نبی دا سینہ
عِلم و حکمت دا مدینہ اے مدینے والا

اوہدے گھر وچوں ناں خوشبوواں کدی وی جاون
بخش دا جِس نوں پسینہ اے مدینے والا

کِس طراں طیبہ چ رہنا تے وہانے اتھّر و
دسدا اکھاں نوں قرینہ اے مدینے والا

اُس تے کھل جاندے نے اسرارِ حقیقی صآئم
کھول دا جس دا وی سِینہ اے مدینے والا

مدینے چوں عطا ہندا اے

وَڈّھ کے شاہاں توں مدینے دا گدا ہُندا اے
ٹِکٹ جنت دا مدینے چوں عطا ہندا اے

کھلے رَکھدا اے سدا بُوہے مدینے والا
فَیض سرکار دا سبھناں تے سدا ہُندا اے

ڈِگدے دیوانے تے مستانے جاں بیخود ہو کے
سَجدہ سرکار دی چوکھٹ تے ادا ہُندا اے

جَد نظر پیندی اے آقا دے ہَرے گنبد تے
باغ آساں تے اُمیداں دا ہَرا ہُندا اے

جو مِرے آقا دی ہے زُلف دا قیدی بَن دا
دین تے دنیا دے ہر غم توں رِہا ہُندا اے

کون کہندا اے نبی پاک توں اوہلے ہاں میں
جَد کے آقا نوں غُلاماں دا پتہ ہُندا

ویکھ لے سوہنے نوں جے رب نوں ایں تکناں صآئمؔ
اوہدا دیدار ہی دیدارِ خُدا ہندا اے

گداواں یا رسول اللہ

گداواں یَا رسول اللہ
تِرا واں یارسول اللہ

تِرا گولا ، تِرا بَردا
کہاواں یارسول اللہ

فِدا تیرے کرم اُتّوں
مِری جاں یارسول اللہ

حیاتی دا سہارا اے
تِرا ناں یارسول اللہ

تِرا ناں میرے دُکھاں دا
ہے دَرماں یارسول اللہ

جدائی دا اے غم ہویا

فَراواں یارسول اللہ

ناں ہوجاوے کِتے صآئم

نتَھاواں یارسول اللہ

کافی

نی سیو جنہاں ویکھے نے زُلفاں دے چھلّے
زُلف ماہی دے بَن گئے قیدی ہو دیوانے جَھلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

جگ دے وَلاں چ ولے ناں جاون
جان ماہی دے وَلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

ہجر ستاوے دَرد جلاوے
رووَن گلّے گلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

ہنجواں نال ہمیشہ رکھدے
بھر کے اپنے پلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

یار دے ناں دیاں نِیت نمازاں
چان ناں فیر مُصلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

غم دے برزخ دید چ رہندے
ناں اُتے ناں تھلے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

چھڈ کے راہ دنیا دے اوہناں
راہ ماہی دے مَلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

مَوت نوں بھج بھج مِلدے صآئم
جد ماہی سَد گھلّے
جِہناں ویکھے نے زُلفاں دے چَھلّے

شہر مَدینے جا کے

شہر مَدینے جا کے مِلدا چَین قرار زمانے نوں
کُھلا ای رکھدا کملی والا رحمت بھرے خزانے نوں

اپنے عَملاں وَل کی ویہناں تک سوہنے دی رَحمت وَل
رحمت اوہدی بخشن دے ہے لبھدی صرف بہانے نوں

رحمت جہدی پال رہی اے آل اولاد زمانے دی
لکھ درود سلام کروڑاں اُس دے پاک گھرانے نوں

جھلیا ایہہ تے کہہ دیناں ایں ہر تھاں نبی نہیں آسکدا
کی دسیں گا کی سمجھیں گا عرش تے آونے جانے نوں

وِچ مدینے دے میں کُجھ دن رہ کے جھڑا تکیا سی
روندیاں اکھاں لبھّ دیاں اَج وِی اوسے سمیں سہانے نوں

کی محشر دے دِن توں ڈرنا خوف اے کاہدا جرماں تو
کملی والا سوہنا کافی اے ساڈے بخشانے نوں

صائمؔ جو وی سیّد مِلدا ہتھ اوہدے چُم لَیندا ہاں
نالے لکھ درود پچاواں اُس دے دادے نانے نوں

اُہدا نقشِ قدم ہندا اے

جتھے جتھے وی اُہدا نقشِ قدم ہندا اے
اوتھے اوتھے ای غُلاماں دا حرم ہندا اے

نور ہر چیز چ مخفی اے مِرے آقا دا
نام ہر شے تے محمد دا رقم ہندا اے

ساہمنے جا کے وی ہنجواں تے ناں قابو رکھیا
کملیا ! ایہو محبت دا بھرم ہُندا اے

پیَر سرکار نے جد رکھیّا صَنم خانے وِچ
اوہدے قدماں تے فدا وَثن و صَنم ہُندا اے

دِل اوہ بن جاندے گذرگاہِ رسولِ رحمت
جنہاں وِچ سیّدِ شبیر دا غم ہندا اے

اوہو جاندا اے مدینے دی فضا دے اندر
جس تے سرکارِ مدینہ دا کرم ہُندا اے

خود جو سُلطان رسولاں دا اے ہندا صائمؔ
اوہدی اُمَّت دا ای ناں خَیرِ اُمم ہُندا اے

محمد جیہا کوئی

محمد جیہا کوئی آیا ناں آوناں
ناں رَبّ نے بنایا ناں اگّے بناوٗناں

محمد دے اگّے رسولاں تے نبیاں
نوایاں سی میثاق دے روز دَھوناں

غریباں نوں عِزت اے دیندا ہمیشہ
مِرے مصطفیٰ دا چٹائی تے سَوناں

خدا نوں مَناوٗناں ناں مشکل رہوے گا
جے آجا وے اوہدے نبی نوں مَناوٗناں

جے ڈُبّ دا سفینہ تے ڈُبّن دے آپے
مِرے مصطفیٰ نوں اے آوندا تَراوناں

جہان ایس اُتے تے محشر دے دِن وی
ہے سانوں تے اوسے نے ای پار لَونا ں

ناں کیوں پڑھیے نعتاں نبی دِیاں صائمؔ
جِہدا کھاویئے اوہدا پیندا اے گاؤناں

سَدا مدینے نوں یاد رکھیں

سَدا مدینے نوں یاد رکھیں تے ہور سارے مکان بُھل جا
ناں بُھلیں سوہنے دا پاک روضہ تے اپنا نام و نشان بُھل جا

کدی ناں آلِ نبی تے شہرِ نبی دی حُرمت تے شان بُھلیّں
ایہہ تیری مرضی اے ہور سارے دا سارا بھاویں جہان بُھل جا

ایہہ تیری عِزّت تے شان وشوکت ہے مختصر وی تے عارضی وی
نبی دی عِزّت توں وار سَب کجھ تے اپنی بے جان شان بُھل جا

نہ جانے اَوندی گھڑی نُوں دَھڑکن ایہہ بند کِس وقت دِل دی ہووے
خُدا دی طاقت نوں یاد رکھیں تے اپنے سارے گمُان بُھل جا

توں شان و عَظمت مِرے نبی دی ناں تول عقلاں دے نال واعظ
تُوں ویکھ مِعراجِ مُصطفیٰ نوں حدِ زمین و زمان بُھل جا

مِرے محمد کریم اُتّے دُرود پڑھنا بنا لَے عادت
جنم سی دِتّے غرور نے جو اوہ سارے جھوٹھے بیان بُھل جا

جو شِرک و بِدعت دے تیر صائمؔ سَدا چلاؤندے نے موموناں تے
اِنہاں دی محفل چوں دُور آجا اِنہاں دے تِیر و کمان بُھل جا

ہورناں دوارے جاوناں

دَر مَلّیا جے آمنہ دے لال دا ، ہور ناں دوارے جاوناں
بوہا لبھیا جے نبی لجپال دا ، ہور ناں دوارے جاوناں

سوہنے نبی دا جو دَر اوہو رَبّ دا اے گھر
پانی مالکاں دا بھر لاہ دے دوزخاں دا ڈر
اتھے رکھ دیویں سَر اتھے جی اتھے مَر
گلّاں لمیاں ناں کر
کوئی دَر نہیّوں ہور ایہدے نال دا ہور ناں ددوارے جاوناں

رُک رُک رُک ایس دَر اُتے رک
ایتھے دُکھ جان مُک گُنہگار جَان لُک
ایس بُوہے جھک جھک سِر رَکھ کے ناں چُک
مٹی پا کے منہ تے ٹُک
ہو کے گم رہویں سجناں نوں بھال دا ہور ناں دوارے جاوناں

ایتھے زندگی دی جان ایتھے ربّ دی اے شان
ایتھے رحمتاں دی کان ایتھے جَگ دی اَمان
ایتھے نور دا جہان ایتھے ہو جا قُربان
ایتھے وار جِند جان
سنگی بن جا اَویس تے بلال دا ہور ناں دوارے جاوناں

اتھے مشکلاں دا حَلّ بن جاندی اتھے گل
اتھے دکھ جان ٹَل اتھے لیکھ ہون وَلّ
ایہو بوہا رکھیں مَلّ اتھے جاویں رُل رَل
صائمؔ اتھے نہیوں کلّ

سوہنا فیر تے کِسے نوں وی نہیں ٹال دا ہور ناں دوارے جَاوناں

سب تے آقا دا کرم

راہی طیبہ دا بُرا بھاویں بَھلا ہُندا اے
سب تے آقا دا کرم اِکو جہیا ہُندا اے

اوندا متھے تے ندامت دا اے مڑھکا جِس دم
سجدہ اودوں ای حقیقت چ اَدا ہُندا اے

ویکھ دُوجے تے کرم ہُندا ناں کھولیں لَب نُوں
اوتھے جے گل وی کریئے تے گِلہ ہندا اے

حشر وِچ اوس نوں ہتھ لوندے فرشتے ناہیں
جو گنہگار اُہدی زیرِ رِدا ہُندا اے

جو نبی پاک دے ہے عشق چ فَانی ہویا
اوہو باقی اے تے اوہو ای بقا ہُندا اے

کیویں دِیوانہ محمد دا سُنے گا تیری
اوہ تے سرکار دی محفل چ گیا ہُندا اے

اوہو تحریر ہاں قرطاس تے کر دا صائمؔ
شِعر مینوں جو مدینے چوں عَطا ہُندا اے

سوہنے دی بستی چنگی

سارے جہاناں نالوں سوہنے دی بستی چنگی
ستّاں اَسماناں نالوں سوہنے دی بستی چنگی

سوہنے دے رَوضے وَلّے جہڑی گلی اے جاندی
اپنی اوہ جان توں وی سانوں اگے لگدّی چنگی

جہڑی تھاں بنیا ہویا روضہ حضور دا اے
کعبے توں اعلیٰ ہو گئی جنت توں بن گئی چنگی

سَب تے مدینے والا رحمت وسائی جاندا
بارش دے وانگوں ویہندا تھاں نہیں اوہ مندی چنگی

سب مَندے کٹھے کر کے سوہنے نے جھولی پا لئے
رَب نے جاں چُن لئی خلقت اپنے لئی چنگی چنگی

تنقید کریا کر ناں سوہنے دے عاشقاں تے
سوہنے دے عاشقاں نوں دینی نہیں تنگی چنگی

جان اے نثار جِہڑی آقا توں ہوئی صائمؔ
روزِ حساب سب توں جان اے اوہ رہنی چنگی

مدنی دِلاں دے جانی

مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی
سارے جہان اندر کوئی ناں تیرا ثانی

پائے نے شہنشاہا مینوں غماں نے گھیرے
کر کے کرم خدارا دُکھ دور کر دے میرے
تیرے بناں سناواں غم دی کہنوں کہانی
مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی

دو جگ دا توں نبی ایں دو جگ تے رَاج تیرا
شالہ رہوے چمک دا لولاک تاج تیرا
در تے بُلاؤ مینوں ہووے گی مہربانی
مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی

ہر پاسے غم دے پہرے ہر سمت نے بلاواں
دَر چھڈّ کے آپ دا مَیں کِس در تے ہور جاواں
جد کہ ہے فیض تیرا دوجگ تے جاودانی
مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی

دو جگ دے وِچ ناں کوئی لجپال تیرے ورگا
جایا کسے وی ماں نے ناں لال تیرے ورگا
مالک توں ہر مکاں دا توں نور لامکانی
مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی

دوجگ دا ناخدا ایں بیڑا ترَا دے میرا
خالق دی توں ضیاء ایں کر دور دیہہ ہنیرا
منظور آقا کر لےَ صائمؔ دی نعت خوانی
مدنی دِلاں دے جانی مدنی دلاں دے جانی

آجاندا یاد مدینہ ایں

اکھیّاں وِچ اتھرو آجاندے بَل پَیندا غم تھیں سینہ ایں
جَد پاک نبی دے عاشق نوں آجاندا یاد مدینہ ایں

اکھیّاں دِا ویہڑا وَس پیندا پُتلی وِچ سوہنا آ رہندا
اکھیاں دے تائیں روون دا آجاندا جَدوں قرینہ ایں

رورو کے مندا حال ہووے دِل درداں نال نڈھال ہووے
جِس ویلے چیتے آجاندا ذوالحج دا پاک مہینہ ایں

اِنج رہ کے دُور مدینے توں سرکار دے شہر نگینے توں
مَر جانا کاہدا مرنا ایں جی لیناں کاہدا جیناں ایں

مُڑ پھٹ پُرانے کھل گئے نے مڑ ہجر دے جھکھڑ جھل گئے نے
ہنجواں نے میریاں اکھیاں دا مُڑ دتا ڈوب سفینہ ایں

جد ڈب ڈب تر دیاں اکھیاں دی ہو گئی طہارت ہنجواں تھیں
اکھیاں دے اگے سوہنے دا آ گنبد گیا نگینہ ایں

کد صائم درداں مارے نے ربّ جانے شہر اوہ تکناں اے
جِس شہر دے اَندر اللہ دی رحمت دا کُلّ خزینہ ایں

چلو چلّیئے مدینے

چھڈّ دُکھاں دا جہان چلو چلّیئے مَدینے
جِتھے لبھدی اَمان چلو چلّیئے مَدینے

چلو چلّیئے مَدینے جِتھے ٹھنڈ پوے سینے
جِتّھے فیض دے خزینے جِتھے نور دے دفینے
جِتھے رحمتاں دی کان چلو چلّیئے مَدینے
چھڈّ دُکھاں دا جہان چلو چلّیئے مَدینے

چلو چلّیئے مَدینے جِتھے رَوون دے قرینے
جِتھے مہک ہے رچائی سوہنے نبی دے پسینے
جِتھے ماڑیاں دا مان چلو چلّیئے مَدینے
چھڈّ دکھاں دا جہان چلو چلّیئے مَدینے

چلو چلّئے مَدینے جتھّے روضے دی بہار
جتھّے دِلاں دا قرار جتھے نبی تاجدار
ساڈا پاک مہربان چلو چلّئے مَدینے
چھَڈ دُکھاں دا جہان چلو چلّئے مَدینے

چلو چلّئے مَدینے اتھے کوئی وی نئیں یار
اتھے دکھ دین مار اوتھے سکھ بے شمار
صائمؔ اوتھے دلدار چلو چلّئے مَدینے
چھَڈ دُکھاں دا جہان چلو چلّئے مَدینے

چلو چلّئے مَدینے جتھے دُکھاں دا نہیں ناں
جتھّے ٹھنڈ تھاں تھاں جتھّے جنتاں دی چھَاں
جتھّے عالماں دی جان چلو چلّئے مَدینے
چھَڈ دُکھاں دا جہان چلو چلّئے مَدینے

صائمؔ اتھرو بہاندے نالے پڑھدے درود
چلو چلّیئے مدینے چھڈ نام تے نمود
کاہدی جھوٹھی آن بان چلو چلّیئے مدینے
چھڈ دُکھاں دا جہان چلو چلّیئے مدینے

نبی نال لاونیاں

نبی نال لاونیاں جے سچیّاں ٹُوں یاریاں
بند کرلویں چنّاں اَکھّاں دِیاں باریاں

نبی دا اے عِشق اَوندا جنہاں دے وی سینے وِچ
بھاویں رہن اِتھے دِل اوہناں دے مدینے وچ
رکھ دے مدینے دیاں سدا اوہ تیاریاں
نبی نال لاوٗنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

طَیبہ وِچ ہر پاسے مصطفیٰ دا نور اے
کاہدا اوہدا جینا جہڑا طیبہ کولوں دُور اے
طیبہ وِچ اللہ دیاں نعمتاں نے ساریاں
نبی نال لاوٗنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

رہندا اے مدینے وِچّ والی سارے جگ دا
نام جِہدا عاشقاں نُوں مِٹّھا مِٹّھا لگّ دا
اوہنوں نبی منیاں اے نوریاں تے ناریاں
نبی نال لاوٴنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

میرے سوہنے نبی نال جگ سارا وَسدّا
نامِ اوہدا لے کے پھل باغ وِچ ہس دا
اوہنوں نبی مَنیاں اے نوریاں تے ناریاں
نبی نال لاوٴنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

دِتا ہندا جنہاں تائیں زَر اللہ پاک نے
لائے ہندے جنہاں تائیں پَر اللہ پاک نے
طیبہ وِچ پہنچ جاندے مار کے اُڈاریاں
نبی نال لاوٴنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

صائمؔ اُتّے سوہنیا نگاہواں پاک پاؤناں
روضے اُتے عاجز و غریب نوں بلاؤناں
ہجر وِچ جھلیاں مصیبتاں نے بھاریاں
نبی نال لاؤنیاں جے سچیّاں توں یاریاں

ہے ڈُبی غم دے وِچ

ہے ڈُبی غم دے وِچ میری کہانی یارسول اللہ
کرو میرے تے وی ہُن مہربانی یارسول اللہ

ایہہ سب مخلوق ہے مہمان آقا آپ دے در دی
تے کیتی رَبّ تساں دی میزبانی یارسول اللہ

تُساڈے کول نے سارے خزانے رَبِّ اکرم دے
ہے دوجگ تے تساندی حکمرانی یارسول اللہ

تمنا ہے کراں سرکار دے دربار توں صدقے
میں اپنی ایہہ تمامی زندگانی یارسول اللہ

فرشتے قبر وچ آون تے بِن پچھیاں ای چھڈ جاون
عطا ایسی کرو کوئی نشانی یارسول اللہ

بڑھاپے وِچ تے مینوں نفس ظَالم توں بچا لَیناں
خطاواں کردیاں گذری جوانی یارسول اللہ

خطاواں کردیاں رہناں معافی منگدیاں رہناں
ہے عادت تیرے صائمؔ دی پُرانی یارسول اللہ

مدنی سوہنے دا دربار

مدنی سوہنے دا دربار
جِتھے نویوں نویں بہار

پُھل رحمت دے کِھل دے اوتھے
سُکھ دوجگ دے مِل دے اوتھے
نالے ملدا سَب نوں اوتھوں دِلدا چین قرار
مدنی سوہنے دا دربار ، جِتھے نویوں نویں بہار

در مدنی دا در اللہ دا
گھر مدنی دا گھر اللہ دا
اللہ اللہ دی ہر ویلے اوتھے پوے پکار
مدنی سوہنے دا دربار ، جِتھے نویوں نویں بہار

شرک دے فتوے چُلّھے ڈاہویں
مدنی دے دربار تے آویں
مدنی دے دربار توں تینوں مِلسی رب غفار
مدنی سوہنے دا دربار ، جِتھے نویوں نویں بہار

جتھے وسدا مدنی ماہی
اوہو ہے دربار اِلٰہی
نور نبی دا رب دے نوروں کندھاں پیا ناں مار
مدنی سوہنے دا دربار ، جِتھے نویوں نویں بہار

ٹُر جا صائم شہر مدینے
سدیا تینوں پاک نبی نے
پاک نبی دے روضے اُتوں ہو جاویں بلھار
مدنی سوہنے دا دربار ، جِتھے نویوں نویں بہار

پیار مدینے والے دا

دل وچ رکھ کے پیار مدینے والے دا
بن جا تابعدار مدینے والے دا

دو جگ اُتے سکہ ہر دم چل دا اے
رب دے سوہنے یار مدینے والے دا

شہر مدینے والا کی نہیں کر سکدا
نام ہے جد مختار مدینے والے دا

تیری میری اوتھے دس گل کاہدی اے
منگتا کل سنسار مدینے والے دا

وچ مدینے گلیاں تے بازاراں وچ
نور ہے جلوہ بار مدینے والے دا

جے توں جان بچاؤنی جگدیاں اَکھاں توں
ناں جپیا کر یار مدینے والے دا

پھل رحمت دے ورھدے صائمؔ جد آوے
کر دی وِرد بہار مدینے والے دا

مدنی دے نور دیاں

موسیٰ اُتے چھڈ دے گلاں طور دیاں
گلاں کریا کر مدنی دے نور دیاں

ملی سماعت ایسی مدنی سوہنے نوں
سُن لَیندا اے گلاں نیڑے دُور دیاں

جے توں پار سلامت کشتی کھڑنی ایں
خیراں منگیا کر مدنی دے پور دیاں

کی تعریف کِسے نے اوہدی کر لَینی
شاناں آپ ودھایاں رب حضور دیاں

آپے پیندیاں چل مدینے جاندیاں اِی
اَکھیاں وچوں نہراں کیف سرور دیاں

عاجز ہوناں پیندا وچ مدینے دے
دَھوناں اوتھے جاندیاں ٹٹ غرور دیاں

صائم جو سی آندا مدنی سوہنے نے
جگ سارے نوں لوڑاں اُس دستور دیاں

رسولاں دے آقا دا در مل گیا

خوشی اے کہ سوہنے دا گھر مل گیا
رسولاں دے آقا دا در مل گیا

اُہدے نالوں خوش بخت کوئی وی نہیں
مدینے دا جس نوں سفر مل گیا

اوہ سمجھے کہ جنت دے وچ آگیا
جنہوں مصطفیٰ دا نگر مل گیا

کراں کیوں ناں خوشیاں مِری اَکھ نوں
سدا رہنا طیبہ چ تر مل گیا

مِرے دل دے وچ ہَیسی یادِ نبی
مِری بھجی اَکھ نوں ثمر مل گیا

مدینہ رہوے اَکھاں اَگے سدا
دُعاواں نوں صائم اثر مل گیا

مدینہ یاد آیا کیوں ناں روواں

مدینہ یاد آیا کیوں ناں روواں
غماں نے دل رَوایا کیوں ناں روواں

مدینے پاک دی ٹھنڈی ہوا نے
خوشی دا مینہ ورھایا کیوں ناں روواں

مدینے دے سفینے چھڈ کے مینوں
ہے لنگر اَج اُٹھایا کیوں ناں روواں

مِری اکھاں دی جھولی وچ سخی نے
ہے خیر اشکاں دا پایا کیوں ناں روواں

بحمدِ اللہ خیالاں وِچہ مدینہ
مہک بن کے سمایا کیوں ناں روواں

خوشی دے نے کدی اَتھرو نے غم دے
ہے میل اللہ کرایا کیوں ناں روواں

ایہہ روناں رات دن صائم جے میرا
مرے آقا نوں بھایا کیوں ناں روواں

خُدا دی خُدائی محمد دے در تے

خُدا دی خُدائی محمد دے در تے
ملے پارسائی محمد دے در تے

فرشتہ تے بھاویں پیمبر کِسے وی
نظر نئیں اُٹھائی محمد دے در تے

گیا راز معراجِ مومن دا کھل دا
جبیں جد جھکائی محمد دے در تے

اوہ بن گئے ولی تے زمانے دے مُرشد
جنہاں گُلی پائی محمد دے در تے

ہے اوسے دی اللہ دے در تک رسائی
جہدی اے رسائی محمد دے در تے

ہے اوسے دا چانن زمانے تے رب نے
شمع جو جلائی محمد دے در تے

بھلائی چہ تبدیل ہوئی اوہ صائم
گئی جو برائی محمد دے در تے

مدینے یارسول اللہ

گئے ٹُر چھڈ کے مینوں سب سفینے یارسول اللہ
بُلا خود اپنی رحمت تھیں مدینے یارسول اللہ

جدائی تیری وچ گن گن کے دن لگ دا مہینہ اے
تے لنگھدا سال اے گن گن مہینے یارسول اللہ

مری تے آرزو چھوٹی جئی اے پوری کر چھڈ نا
بھرے رکھے خُدا تیرے خزینے یارسول اللہ

کرم چاہندا ہاں اُنج تے جاناں لائق تِرے در دے
نئیں ہندے مرے ورگے کمینے یارسول اللہ

مدینے دا وچھوڑا چیر دا رہندا اے دل میرا
تے غم میرے نے ہوئے دُونے تِینے یارسول اللہ

تہاڈے رحم تے رحمت دے چرچے ہین دنیا تے
گنہگاراں نوں لالیندے او سینے یارسول اللہ

بحمداللہ ایہہ سارے شعر نے صائم دے مہکائے
تصور وچ ترے آکے پسینے یارسول اللہ

نبی سوہنے دا گھر اے

مدینے وچ نبی سوہنے دا گھر اے
مدینہ سب جہاں توں مقتدر اے

کی پُچھیں گل مدینے دے سخی دی
مدینے دا گدا وی معتبر اے

مدینے وچ جنہے جا کے وِچھائی
اُہدی جھولی گئی رحمت تھیں بھر اے

جلال و رعب کی اوتھوں دا پچھیں
مدینے وچ ناں اُٹھ سکدی نظر اے

مدینے وچ ہے در سوہنے نبی دا
تے ایہو در مرے اللہ دا در اے

مرے لیکھاں چ ہونا کد خدایا
مدینے پاک دا نوری سفر اے

مدینہ نور دا مرکز ہے صائم
مدینے وچ نبی خود جلوہ گر اے

نبی سوہنا

نبی سوہنا
سخی سوہنا

خفی سوہنا
جلی سوہنا

ہے اُمت دا
ولی سوہنا

کرے مجرم
بری سوہنا

علی اوہدا
وصی سوہنا

سدا کردا
بھلی سوہنا

ملے صائم
کدی سوہنا

فِدا ہندے نے

اوہیو خوش بخت شہیدانِ وفا ہندے نے
جیہڑے محبوب دے قدماں توں فِدا ہندے نے

اُمتی ہو کے بھرا آکھیں نبی نوں ظالم
رب دے محبوب کدوں وَڈے بَھرا ہُندے نے

رہندی اوہناں دی توجہ اے سخی وَل ہر دم
کِنّے خوش بخت مدینے دے گدا ہُندے نے

اہلِ دنیا توں چھپے رہندے ہمیشہ جیہڑے
بزمِ محبوب چ حاضر اوہ سَدا ہندے نے

ہے گلّ وَکھری کے زَر دار مدینے جاندے
جایئے طیبہ چ غریباں نوں وی چاء ہندے نے

ہونٹ سِل جان تے گنگ ہون زباناں صآئمؔ
دَرد سرکار نوں کد جا کے سُنا ہندے نے

مدینے والیا کردے عطاواں

مدینے والیا کر دے عطاواں
تے کر دے دور نالے سَب بلاواں

مدینے والیا مینوں وکھا دے
توں شہر اپنے دیاں ہن تے فضاواں

کرم کر کالیاں زلفاں دا صدقہ
غماں دیاں آگئیاں چڑھ کے گھٹاواں

میں جو وی ہاں شہنشاہا ہاں تیرا
ایہہ منیاں ساری دنیا توں برا واں

جو تیری یاد نے میرے تے کیتے
ترِے احسان اوہ کیویں بھلاواں

توں اپنے پاک بوہے دے سگاں وچ
حبیبا لِکھ لَویں میرا وی ناواں

کرم صائمؔ تے ہے محبوب تیرا
ترِا کھاواں تے تیرے گیت گاواں

رَکھّ لے سَب دا بھرم کملی والے

رَکھّ لے سَب دا بھرم کملی والے
کر دے کردے کرم کملی والے

میرے دِل تے بنادے کرم تھیں
اپنا نقشِ قدم کملی والے

ہونا تیری نظر دا اِشارہ
میرا بن جاناں کم کملی والے

تیری رحمت ترِے دَم قدم تھیں
دم چ آوندا اے دم کملی والے

تیرا سوہنا تے مِٹھڑا مدینہ
میرے دِل دا حَرم کملی والے

کوئی تیتھوں نہیں وَدھ کے پیارا
مینوں تیری قسم کملی والے

صائم منگتا تِرے منگتیاں دا
توں ہیں شاہِ اُمم کملی والے

مدینے والا اے

سوہنیاں دا سردار مدینے والا اے
نبیاں دا سالار مدینے والا اے

غم دنیا دا ساڈے کول کی رہنا ایں
جد ساڈا غمخوار مدینے والا اے

نوریاں دا سردار سی رہ گیا سدرہ تے
جاندا عرشوں پار مدینے والا اے

ڈگیاں ڈھٹھیاں تے ٹھکرایاں ہویاں دا
یار تے حامی کار مدینے والا اے

سب دا ظاہر حال مدینے والے تے
سب دی لیندا سار مدینے والا اے

کنڈیاں اُتے نظر کرم دی جے پاوے
کردیندا گلزار مدینے والا اے

صائمؔ جَد وی کشتی ڈولن لگدی اے
لَوندا مینوں پار مدینے والا اے

دو جگ دا سلطان

دو جگ دا سلطان مدینے والا اے
دو عالم دی جان مدینے والا اے

بُھل جایئے تے آپے راہے پا دیندا
اُمّت دا نگِران مدینے والا اے

طور سی آخری منزل حضرت موسیٰ دی
عرشاں دا مہمان مدینے والا اے

جو کرتوت نے ساڈے بچ ناں سکدے ساں
ڈک لیندا طوفان مدینے والا اے

گل اوہدی کیوں وحی خدا دی ہندی ناں
خود ناطق قرآن مدینے والا اے

ہر اِک لوڑ دے ویلے اپنی رحمت تھیں

رَکھدا ساڈا مان مدینے والا اے

صائمؔ دے سب دُکھاں دا تے درداں دا

دارو تے درمان مدینے والا اے

خدا دیاں رحمتاں

خدا دیاں رحمتاں دا ہے خزانہ
مِرے سوہنے نبی دا آستانہ

مِن اللہ نور دے دربار اُتّوں
کِویں ناں روشنی لیندا زمانہ

مدینے پاک نوں سوہنے نبی نے
بنایا ساڈی بخشش دا بہانہ

خدا جانے کی ساڈا حال ہُندا
جے ناں ہندا محمد دا گھرانہ

خدا راضی نہ ہُندا اوس کم تے
نبی دی جھڑے کم اندر رضا نہ

نہیں تعریف بے کرن جوگا
نبی دی شان تے ظالم گھٹا نہ

اُہدا دِل عرش اللہ دا اے صائمؔ
جہدے دِل وِچ محمد دا ٹھکانہ

خدا دا نظارا

خدا دا نظارا نبی دا
دورا اے ربّ دا دوارا نبی دا

خدا جانے کی حال ہوجاندا ساڈا
جے مل دا ناں سانوں سہارا نبی دا

خدا نوں کدی وی اوہ پیارا نہیں لگدا
جو ہندا نئیں سجّن تے پیارا نبی دا

خدا دی اے ہو جاندی تقدیر اودھر
ہے جس پاسے ہندا اشارا نبی دا

رہڑے جاندے اسلام تائیں بچاون
گیا کربلا وِچ دُلارا نبی دا

سی اُچا تمامی رسولاں دے نالوں
مقدر تے روشن سِتارا نبی دا

مِرا سوہنا رہندا مدینے وی صائمؔ
دِلاں وِچ وی ہُندا اُتارا نبی دا

یامحمد یارسول

یامحمد یارسول یامحمد یارسول
یامحمد یارسول یامحمد یارسول

اپنی رحمت نال کر اپنی رحمت دا نزول
یامحمد یارسول یامحمد یارسول

تیرے در توں ہووندا اللہ دے در دا حصول
یامحمد یارسول یامحمد یارسول

عِشق تیری ذات تھیں دین دی اَصلِ اُصول
یامحمد یارسول یامحمد یارسول

دور تیرے شہر توں زندگانی ہے فضول
یامحمد یارسول یامحمد یارسول

صائمِ لاچار نوں وی خادماں وچ کر قبول

یامحمد یارسول یامحمد یارسول

یامحمد یارسول یامحمد یارسول

بہاراں آگیّاں

کملی والا نور اُجالا لے کے رحمت دا دو شالہ
آیا وِچ سنسار بہاراں آگئیاں

پا کے تاج شفاعت والا آگیا اُمّت دا رَکھوالا
مہکے سَب گلزار بہاراں آگئیاں

ربیع الاوّل پاک مہینے آگیا لے کے گُلّ خزینے
آمنہ دا دِلدار بہاراں آگئیاں

اسماناں توں اُترے تارے اوگنہاراں دے اَج سارے
ہو گئے بیڑے پار بہارا ں آگئیاں

بُت سوہنے دا کلمہ پڑھدے رہندے سَن جو سینے سَڑ دے
ہو گئے ٹھنڈے ٹھار بہاراں آگئیاں

رونق سَب اَشجار تے آئی نویں بہار بہار تے آئی
رب دا آیا یار بہاراں آگئیاں

ربّ رکھے ایہہ محفل قائم پڑھو درود نبی تے صائمؔ
دامن لئو کھلار بہاراں آگئیاں

اَج آگیا میرا پاک نبی

اَج آگیا میرا پاک نبی
اَج آگیا میرا پاک نبی
پھل کھڑ پئے سارے گُلشن وِچ اَج مہک پئی اے کلی کلی
اَج آگیا میرا پاک نبی

آمنہ دے گھر مہینہ ورھدا اے خوشیاں دا
گود جہدی وِچ لاڑا آیا نبیاں دا
اِنج نور سی ورھدا اللہ دا روشن سی ہو گئی گلی گلی
اَج آگیا میرا پاک نبی

بھاویں پُچھوں گئی حلیمہ دائی سی
رب دی رحمت پا جھولی لے آئی سی
چنّ آمنہ دا جد گود لیا اوہدی گود سی ہو گئی ہری بھری
اَج آگیا میرا پاک نبی

جس دی خاطر رب نے جگ بنایا اے
اوہ دو جگ دا مالک سوہنا آیا اے
پئے نعتاں اوہدیاں پڑھدے نے دنیا دے سارے نبی ولی
اَج آگیا میرا پاک نبی

کملی والا آیا دو جگ تر گئے نے
پوریاں ہویاں آساں بھانڈے بھر گئے نے
سرکار دے صدقے اج سب دی ہو گئی اے قسمت کھری کھری
اَج آگیا میرا پاک نبی

صائمؔ جیہڑے لنگر لاندے سوہنے دا

خوشیاں نال میلاد کراندے سوہنے دا

اوہناں دیاں آساں دی کھیتی کر دِتی رب نے ہری بھری

اَج آگیا میرا پاک نبی

محفل سجاؤ

محفل چ اوناں اے پیارے نبی اَج محفل سجاؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

دو جگ وس پئے تارے ہَس پئے
نعتاں سُن کے منکر نس پئے
نعرہ رسالت دا لا کے ایہنوں ہور نساؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

مست ہواواں مست فضاواں
کملی والے کیتیاں چھاواں
ربّ دی رحمت جھولی پاؤ صدقے جاؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

مُک گیا رونا آگیا سوہنا
سب توں سوہنا تے من موہنا
اوہدیاں راہواں وِچ خوشیاں دے پھل برساؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

نور تجلیّٰ بھر گیا پلا
اللہ اللہ اللہ اللہ
اللہ دے یار دی اللہ نوں اَج نعت سُناؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

مہکیاں کلیاں روشن گلیاں
بُریاں صائمؔ ہو گئیاں بھلیاں
نبی دے نام دے دیوے بالو جھنڈیاں لاؤ
محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ